ortum habens. Auxilium tale miraculosũ nonne in bello corporali iudas machabe⁹ nonne moyses/nõne fideliũ alij talit̃ expectauerunt/qñ psequebat̃ vn⁹ mille ⁊ duo fugabãt.c.milia?ẽto securiori fiõ,p h̃ scisma tefiniẽdo/põt in opitulatiõis dõne assistẽtia spãli/ p tractatũ vniuersalis ꝯcilij spes bñt? Et q̃s obsecro tãte psũptiõis inueniri poterit/vt det̃minatis p tot viros celebrẽmos/ꝓpriã opinionẽ vel pferret/vel eoꝝ dicamẽ nõ imitaret̃. Piũ q̃z sentire est vt nõ nisi viã mediã/viã pacificã/ ⁊ vtrobiq̃z honorabilẽ/sentẽtiaret ꝯciliũ. Nec tñ ignoro multas circa hec ⁊ alia/suboriri difficultatũ nebulas. Qz eas oẽs lux dõne legis suis radijs facilit̃ eijceret / si nõ vltra cernicosa ꝯtradicẽdi libido ostiterit Si oculos rationis neq̃z segnities inq̃rendi clauserit/ neq̃z ruditas obtuderit / neq̃z eos lippitudo carnalitatis/ neq̃z curaꝝ puluis/ neq̃z fum⁹ psumptõnis suffoderit/ neq̃z postremo malitia cecauerit q̃ min⁹ apparere possit gratia dei saluatoris nr̃i. Ita studiositas p zelũ stimulata ꝓgebat in lõgius. Cui⁹ ego fmonez interrũpens/ ⁊ finiens/ exclamaui Appareat o vtinã bone iesu paꝝ nr̃a. salus nostra. appareat tandẽ aliq̃ gratia tua/ vt p⁹ illustrationẽ sincerã/ ⁊ agẽda videamus ⁊ ad ea q̃ viderim⁹ ipledã ꝯualescam⁹. Res q̃ppe i obscuro nimis demersa ẽ. nã ⁊ nob caligines/ puluereq̃z difficultatũ ãbulando spõte suscitam⁹. Deest insup apõ mlt̃os gratia hũani auxilij/ q̃ sil̃ apparere ⁊ cooperare debuerat gratie dei. Obfuscat eã pte rea vel abscõdit amor ꝓrius / q̃rens q̃ sua sũt/ ⁊ incircũciso corde ãbulãs p⁹ desideria carnalia/ atq̃z secularia/ neq̃z sobrie neq̃z iuste neq̃z pie viuẽs in h̃ seculo/ q̃si non expectaret btãm illã spem q̃ sola desiderãda ẽ. sola velut enceniũ dõne gratie iugit̃ postulanda. Prouideat meliora vicinioraq̃z saluti gratia eadẽ dei ⁊ saluatoris nostri h̃ nos iustificãs/ ⁊ glorificãs in futuro amẽ.

Finit fmo de circũcisiõe corã papa apõ Tarasconam. Anno. Mcccciij.

Epistola eiusdẽ ad dominũ aurelianen. de fmone pcedent.

Serenissimo pncipi ⁊ militi regis poli/ dño aurelianẽ. Guus Johes cãcellari⁹ eccie pisien̄ indign⁹/ obsequiũ bũile. pacisq̃z psentis cũ et̃na/ donũ felicit̃ adipisci. Multa hacten⁹ sepsi strenuissime dñe. Plima dixi q̃ ad ecclastica pacẽ vtilia videbãt̃/ pseq̃ pacẽ exilãtẽ/ latratu q̃ potui / ego de genere catul⁹/ offerẽs insup p virili portõe ad opus tabnaculi dei/ cũ hoĩbꝫ/ ea q̃ ꝗ manu sua videbar suscepisse. Nec ĩgro posse ea a tot capitibꝫ/ ivarias facile traduci sniias ⁊ forsan aduersas/ q̃ tñ oia si cũ distictiõe tpm circũstãtiaꝝ q̃z sese offerẽtiũ mltiplicitate pẽsari dig̃ fuerint/ arbitroꝝ ea iuenturi nexu ꝯcordi vitat⁹ int̃ se iũcta eẽ/ vtpote q̃ circa idẽ cẽtrũ eundẽq̃z cardinẽ pij ꝗsideriꝫ voluebãt̃. Viã itaq̃z cessionis bñ practicatã/ ego breuissimã ⁊ optimã cẽsui/ iudicans ad ei⁹ receptõz fm ꝓpatõez animi/ ãbos cõtẽdẽtes de papatu iure dõne ꝯstrictos. Nec erat q̃ allegarẽt coactõz. Vellẽt itaq̃z coge bat nẽo. Porro in ꝯclusiõe substractionis nõ affui/ quã tñ ꝯclusã ipugre ptinaci aiositate nõ psũpsi. Qz postq̃z dñs nr̃ Benedict⁹ viã cessionis/ ⁊ alia q̃ petebãt̃ accõmoda,p pace/ ⁊ reformatõe eccie dict⁹ ẽ accep tasse/ opponit se puitas mea/ cũ odijs ⁊ discrimibꝫ nõ modicꝫ/ vt ipe neq̃z papatũ de facto irreuersibilẽ amisisse/ neq̃z hereticus aut scismatic⁹ indicãdo eẽ cãret̃. Placuit q̃ q̃z restõ quã ⁊ pdicaui corã celeberrimo cetu ppl'oꝝ. Per hãc itaq̃z/ ab ea nr̃a secũ vnita/ portũ pacis general' attigere facil⁹ spabãt̃ Deniq̃z nõ tã missus quã coact⁹ legat⁹ ad dominũ nr̃m sup hac materia / p pte vniuersitatis pclarissime studioꝝ/ cui ego fili⁹ negare potui nihil/ ꝓposui pmo massilie De hic tarascone fmonẽ hũc/ quẽ decor⁹ psentie vestre nobilissime fulgor illustrauit. Hũc fmonẽ siẽ ⁊ pũtẽ ꝓpositõz / postulare dignata ẽ celsitudo vr̃a ab exiguitate mea/ q̃lis ãt ego sũ vt l'h̃ vel aliõ q̃ ꝓpriã denegar̃ psũpseri? accipite itaq̃z fmonẽ q̃liscũq̃z ille ẽ/ vbi aliq̃ sed pauca ex dictat⁹/ in margine posita sũt/ q̃ breuitas pceps eripuit ne pferrẽ. Bñ valeat pclara dñatio vr̃a/ ad cõem pacẽ/ ⁊ ꝓpriã salutẽ ꝯsequẽdã/ septũ tarastone Ann do. Mcccciij. i vigilia epiphanie

Epl'a dño cameracensi existẽti in curia.

Decreuerã ruerende pat̃. ⁊ pceptor singularis accurati⁹ si vacasset per dictatũ/ q̃dã scribere ꝯq̃stur⁹ ꝗ sinistra vel interptatõe/ vl'relatiõe dictoꝝ imo pluriũ non dictorum in fmone circũcisiõis habito tarastone coram domino nostro/ tempore legationis mee pro parte alme vniuersitatis parisiensis matris mee.

Experior itaq; verā eē comiti sniam nihil eē qn male narrādo possit deteriorari. Dāc ego eē vnā ex maxis difficultatib estimo/q̄ reddūt offīm p̄dicationis onerosissimū. q̄s difficultates atq; discrimia Greg. ⁊ Aris. q̄libet in suo pastorali/⁊ Aug. iij. de doctrina cp̄iana/copiosissime narrauerunt. Fit enī plerūq; (hoc ꝓ centies expto) vt p̄ntes in fmone aliq̄/non solū deprauēt bn̄dicta sed ea q̄ nullo mō dicta sūt/ꝯstant affirmēt pro platis. Stultorq; quid infinit⁹ est nūcrus. Est tn̄ sapiētis assertio/Stult⁹ n̄ capit ea prudētie/nisi ea dixerꝭ q̄ ea sank in corde suo. Ueꝝ q̄z ē dictū apuley m̄tos eē q̄ sol' auribꝫ corpis philosophank/ intellectū ea vel nullū hn̄t/ vel illū varīāt pr varietate passionū ⁊ affectionū/ quēadmodū in sonitu cāpanarū sumim⁹ argumētū/ Dicunt ei (vt vulgari more loq̄r) qd volum⁹. Porro mihi ꝯsci⁹ suz/ nihil ptulisse tūc/ qd n̄ eēt sacre fidi/ monitisq; salubribꝫ accōmod. ⁊ examinata vitate stabilitū. Nihiomin⁹ q̄t bōe ie/su sup eodē fmone mihi relata sūt/ q̄ ne dū nō dixerā/ sz nec cogitauerā. Quot peuerse capta ⁊ puersius ipugta audacter assere/re q̄sdā postmodū p̄ntes/ viderint ipi quo studio vel ꝯdicendi vel vane cōplacēdi/ seu zelo vel ig̃rantia moti/ q̄fisse veritates per me positas ipugnare/ ⁊ p rōes palā errone as/ sz nolo seq̄ relationes solas hoīm in tāto negocio defendēde veritatis/ ne pugnemus/ vt dicit in tenebris. Habuissent igit dictorū meorum formā ꝓpriam/ ⁊ limitatione/ adeo vt transpositō sepe vel omissio vnius vocabuli sniam variasset/ habuissent in q̄ forma ipam/ habuissem viceuersa solide q̄ dixissent/ nūq; refugissem p veritatis defensione ꝯgredi. sz q̄d agerē /nihil obiectū est qd struerim/ dū essem p̄ns/ potensq; verbotenus rn̄dere/ sed longo postmodū intuallo me absente ⁊ surdo vocibꝫ eorq; plurima/ variaq; in oppositū dicta predicataq; ego solis rumoribꝫ accepi/ q̄bꝫ cur non magno conatu rn̄dere pauerim iaz exp̄ssi. Nouissime āt hesterno vespe scp̄sit ecvn⁹ amicꝭ fidelissimis/ se audisse ab altero/ q̄ similiter audierat ab alijs grauibꝫ (vt dicebat) viris me dixisse in ter cetera q̄ homīe in articulo mortis exīte q̄libet sacerdos hz eēlem ptātem cū papa in indulgētijs dandis/ a pena ⁊ culpa. Hanc vo assertionē certissim⁹ sum nec sensisse nec dixisse/ quāquā si de potestate ordinis in casu necessitatis fieret locutio/ scitū est satis/ q̄d doctores sententiēt Denicq; quid dixerim/ vn̄ error talis potuerit/ in aliquibꝫ parꝭ forsan aduertēnbꝫ ad vborꝭ formā/ elici. Pono diffusiori fmone i cartula colligata p̄ntibꝫ. Tu p̄ctor sapiētissime coram tuis oculis tot⁹ palam sū/ tibi int⁹ ⁊ in cute not⁹. Digneris accipe baculū defensionis mee in h̄ articulo/ q̄ appbēso/ voces oppositas/ si ita dignū visuz fuerit/ valeas cōpescere. Postremo totū ipm sermonē quē bacten⁹ recōditū ab sq; mltiplicatōe in alias man⁹ babui/ mittere (si ita cē sueris) pat⁹ sum: intētione talis finis. Det dn̄s ipe bn̄ valere iugit in dno/ ad ꝯsecutō nē btē spei/ ⁊ ad vnionē celerius remeandā in regionē ecclesie sancte dei.

Sermo factus coram Alexandro papa per magistrum Johannem de Gerson cancellariū parisieū. In die ascensionis domini.

Adiuua rex celestis ⁊ tu regina genitrix vbigo pauperem ⁊ inopem de regno israelitico locuturum.

Domine si in tempore hoc restitues regnum israel. Originaliter Actuū. i. ca. ⁊ recitatur in epistola presentis festiuitatis. Non sum nescius beatissime pater/ vosq; cardines orbis terrarum/ ⁊ ceteri domini sapientia clara fulgentes/ me subire sermonis onus prorsus impar exiguis viribus. Idcirco pulsabo ianuas deuote/ regis celestis/ vt impfectuz meum suppleat. humili det gratiaz. linguā infantis faciat disertam. Et quo facilius exaudiar oretur pariter eius pia genitrix/ illicq; salutatio presentetur angelica. Aue gratia plena ⁊c. Domine si in tempore hoc ⁊c. Quesierunt hoc apostoli ab ascendente domino. eisdem quidem verbis. sz sensu vario. qua varietate breuitatis studio preterita. quoniam duplex est regnum israel. hoc est videntium deum. alteruz celeste triumphantis ecclesie/ cuius ciues deum vident per speciem. alterum terrestre militantis. cuius ciues deum intuentur per fidem Dicā primū quō celestis/ deinde treni ruinas ascēsio dn̄ica hodie restituerit. Hanc mihi ptitionē n̄ me⁹ sensus sz diuin⁹ ꝯtulit ap̄ls. a q̄ scp̄tū memī deū p̄rez ꝓpositisse in dispēsatōe plenitudis tpm istaurare oia in xpo q̄ in celis ⁊ que in terra sunt. Ecce me